

blot som nu om, hvorvidt det enkelte barn egner sig for en enkelt linie eller ikke.

I hovedskolen skal der på alle linier undervises i de almindelige skolefag. De forskellige linier får deres særpræg ved udvidet undervisning i nogle af de almindelige skolefag eller ved, at der optages undervisning i særlige fag. Kombinationer af disse muligheder kan også tænkes. Hovedskolens linier tænkes oprettet efter de stedlige ønsker og behov, således at undervisningen i fag, hvor det naturligt kan ske, afpasses under hensyntagen til børnenes fremtidige virksomhed i det praktiske liv og deres fortsatte uddannelse. En tilsvarende afpasning skal som nævnt kunne ske ved differentieret undervisning inden for klasserne i skoler, hvor børnetallet ikke er tilstrækkeligt til en egentlig liniedeling. Det afgørende er, at linierne eller den differentierede undervisning skal indrettes med sigte mod bestemte mål. Dette gør under den nuværende ordning kun eksamensmellemskolen, der ved siden af det formål at give en udvidet folkeskoleundervisning har det ganske klare mål at give adgang til fortsat undervisning i realklassen eller gymnasiet. På tilsvarende måde skal enhver linie i den kommende hovedskole have et klart mål, der giver den enkelte linie sin særlige værdi for det enkelte barn i relation til dets kommende virksomhed og videre uddannelse efter hovedskolens afslutning. Linieundervisningen må derfor pege hen mod de efterfølgende ungdomsskoleformer, såsom efterskoler, tekniske skoler og handelsskoler, landbrugsfaglige ungdomsskoler, husboldningsskoler samt real- og gymnasieskoler.

Heraf følger, at hovedskolens undervisning for de praktiske liniers vedkommende skal tilrettelægges i nøje kontakt med de faglige skoler uden på nogen måde at blive en faglig undervisning, idet folkeskolen i enhver henseende må opretholde sit almene præg. Det er klart, at det for erhvervene er af afgørende betydning, at børnene allerede i skolen har opnået en sådan færdighed i de elementære fag, skrivning, dansk og regning, som deres evner giver mulighed for, og dette vil fremdeles være et af folkeskolens vigtigste mål. Men jævnsides hermed må den påtænkte liniedeling give gode muligheder for en interessebetonet undervisning, der peger frem mod børnenes virksomhed efter folkeskolens afslutning. Statskonsulenten for folkeskolen og seminarierne har udarbejdet den som bilag til lovforslaget optagne redegørelse for undervisningen i hovedskolens praktiske linier, hvortil man henviser, idet man skal oplyse, at redegørelsen er blevet drøftet ved et møde i Erhvervenes skoleudvalg den 22. april 1955. Af de skitse-mæssige undervisningsplaner, som er blevet udarbejdet af de foran omtalte under-

udvalg og Danmarks lærerforenings pædagogiske udvalg, mener udvalget at have fået godtgjort, at en liniedeling eller differentiering af undervisningen med de ovenfor nævnte mål vil være mulig ikke blot ved større skolevæsen, men også ved mindre skoler på landet. Man er dog også ganske klar over, at det både i pædagogisk og økonomisk henseende vil anbefale sig på landet at drage fordel af centraliseringsmuligheder, i hvert fald for de ældste årgange, fremfor at gennemføre differentieringen i skoler med lavt børnetal.

Da man finder det meget uheldigt, om fordelingen af børnene på hovedskolens linier efter det 5. skoleår skulle være endelig for det enkelte barn, som i løbet af hovedskolen måtte ændre interesser eller ønsker, anser man det for meget vigtigt, at der bliver mulighed for overgang fra en af hovedskolens linier til en anden. Heri ligger det også, at forskellene mellem hovedskolens linier må være af begrænset omfang, navnlig i hovedskolens 2 første klasser.

Også hovedskolens afslutning — hovedskoleprøven — må i det væsentlige blive af samme form og omfang for de forskellige linier, henholdsvis den til linierne svarende differentierede undervisning, der også skal give adgang til hovedskoleprøven. Enhver elev må have adgang til at indstille sig til hovedskoleprøven for den linie, hvorpå han har modtaget undervisning, men det må afhænge af elevens og forældrenes ønsker, om adgangen til at indstille sig til prøven benyttes. Det foreslås, at hovedskoleprøven for alle linier kommer til at omfatte skriftlig dansk og regning. Hertil kommer for de praktiske linier skrivning samt et af skolen valgt for den pågældende linie særegent mundtligt eller praktisk fag. Der skal endvidere være adgang for eleverne til at aflægge tillægsprøve i et fremmedsprog. For den boglige linie må faget matematik tages med under de skriftlige fag, og omfanget af den mundtlige prøve foreslås fastlagt til 3 fag, hvoraf det ene skal være et fremmedsprog.

For hovedskoleprøven tænkes der udstedt beviser med angivelse af resultaterne ved prøven og elevernes arbejde i årets løb i de fag, prøven har omfattet. Lærerforeningernes repræsentanter i „8-mandsudvalget“ ønsker, at der anføres årskarakterer i videre omfang end foran angivet. Herom henvises til bemærkningerne til den pågældende bestemmelse. Bedømmelsen i de enkelte fag tænkes udtrykt i ord — ikke i tal, og der skal ikke angives gennemsnitskarakter eller hovedkarakter.

Ved en sådan ordning har man ment at kunne give børnenes fremtidige principaler en vejledning med hensyn til børnenes færdigheder i de elementære fag. For den boglige linies vedkommende be-